

Finansdepartementet

Remissyttrande av förslag till riktlinjer för statsskuldens förvaltning**1. Inledning**

Enligt lagen (1998:1387) om statens upplåning och skuldförvaltning skall regeringen fatta beslut om riktlinjer för statsskuldens förvaltning efter förslag från Riksgäldskontoret och efter yttrande av Riksbanken. Riksbanken har beretts möjlighet att yttra sig över Riksgäldskontorets förslag till riktlinjer om statsskuldförvaltningen för 2003.

Lagen om statens upplåning anger att statsskulden ska förvaltas inom ramen för de krav penningpolitiken ställer. Riksbanken anser att de föreslagna riktlinjerna är förenliga med dessa krav i de delar som berör andelen reallån, täckning av bruttolånebehovet, statsskuldens löptid, samt valutamandatet. Synpunkterna nedan koncentreras till förslaget om ökad flexibilitet i amorteringsintervallet.

2. Riksbankens synpunkter

I årets förslag till riktlinjer vill Riksgäldskontoret ytterligare utöka möjligheten att efter egen bedömning avvika från det fastställda riktvärdet för amortering av statsskulden. Intervallet för den tillåtna amorteringstakten kan redan nu användas för att ta hänsyn till budgetutfallet och växelkursutvecklingen. Därtill föreslår Riksgäldskontoret att intervallet även skall kunna utnyttjas för att tillfälligt öka amorteringstakten om amorteringar skjutits upp under tidigare perioder, oavsett om den svenska kronan anses övervärderad eller ej.

Riksbanken upprepar synpunkterna som lämnades i samband med förra årets riktlinjebeslut om att avvikelser från riktvärdet endast bör ske med hänsyn till förändringar i statens förväntade lånebehov. En sådan tydlig handlingsregel skulle minimera risken för att misstankar uppstår på marknaden om att Riksgäldskontoret agerar utifrån exklusiv information om den ekonomiska politiken eller bedriver valutapolitik på uppdrag av regeringen, d v s ingriper i Riksbankens uppgift att utöva valutapolitiken.

Det är samtidigt svårt att se några omedelbara fördelar med att låta tidigare uteblivna amorteringar påverka statsskuldförvaltningen under året. Snarare leder förslaget till att ytterligare öka otydligheten kring vilka skäl som ligger bakom besluten

om valutaskuldens amorteringstakt. Denna oklarhet minskar inte bara tydligheten gentemot marknadsaktörerna utan leder även till svårigheter för regeringen att utvärdera Riksgäldskontorets agerande.

Däremot kan det finnas goda skäl att väga in tidigare ej gjorda amorteringar vid fastställandet av den medelfristiga amorteringstakten. Den bör i sin tur baseras på en bred bedömning av statsskuldspolitikens behov. Då Sverige har en internationellt sett hög valutaskuld är det Riksbankens uppfattning att valutaskulden långsiktigt bör minskas för att göra den svenska ekonomin mer robust.

Uteblivna eller kraftigt neddragna amorteringar under tidigare perioder ökar därför behovet av att ha en relativt hög ambition i den medelfristiga målsättningen för valutaamorteringarna.

Vad gäller inriktningen för valutaamorteringarna under 2003 och de två följande åren föreslår Riksgäldskontoret att riktvärdet bör uppgå till 25 miljarder kronor. Riksbanken delar Riksgäldskontorets bedömning och anser att argumenten förstärks av Riksgäldskontorets val att avstå från amorteringar under 2002.

Riksgäldskontoret framhåller i sitt förslag att ett eventuellt ERM2-medlemskap och en EMU-anlutning skulle förändra förutsättningarna för statsskuldpolitiken. Riksbanken instämmer i detta och anser att Riksgäldskontorets handlingsutrymme behöver ses över om ett ERM2 medlemskap aktualiseras.

På direktionens vägnar:

Urban Bäckström

Kerstin Alm

I beslutet har deltagit: Urban Bäckström (ordförande), Eva Srejber, Villy Bergström, Lars Nyberg och Kristina Persson.
Föredragande har varit Anna Törnqvist.